

приписах ефективного професійного навчання, серед яких колаборативність, діяльнісний підхід, формування цільного зв'язку між потенційними можливостями і поточною успішністю учнів [2, с. 33]. Таким чином, оцінка характеристик та елементів програм професійного розвитку вчителів середніх шкіл Австралії падала можливість стверджувати про суттєвий вплив програм на знання, професійну діяльність і майстерність учителів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Craig H. Teacher Development: Making an Impact / Craig H., Richard J. Kraft, Joy du Plessis; joint publication of the U.S. Agency for International Development and The World Bank. – Washington, 1998. – 167 p.
2. Developing and sustaining a high-quality teaching force / [Darling-Hammond L. et al.]. – Asia Society, 2013. – 84 p.

Криштанович Світлана

Львівський державний університет фізичної культури
м. Львів, Україна

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В КОНТЕКСТІ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ

Ключові слова: управління, спортивний менеджмент, компетенція, майбутній менеджер, освіта.

На сучасному етапі ефективне управління в галузі фізичної культури і спорту вимагає фахове кадрове забезпечення. На сьогодні заклади фізичної культури і спорту хочуть мати компетентних менеджерів з вищою освітою в галузі спорту, які зможуть успішно реалізувати функції управління згідно вимог сучасного ринку. У різних країнах докладалися і докладаються зусилля щодо формування систем фахової підготовленості менеджерів фізичної культури і спорту.

Розглядаючи спортивний менеджмент як один з видів загального менеджменту, який здійснює управління організаціями фізкультурно-спортивного спрямування, включаючи місію, цілі, завдання, функції, методи, закони, закономірності, технології, ресурси та культуру, окрім цього необхідно приділяти увагу аналізуванню поведінки самих спортсменів, їх потреб і мотивації, відносини в колективі та групові процеси, які сприятимуть активності саме суб'єктів управління. Фізичну культуру і спорт необхідно розглядати як об'єкт соціального управління, а саме фізкультурно-спортивні організації: спортивні школи, спортивні клуби, спортивні команди за видами

спорту, стадіони, спортивно-оздоровчі центри, спортивні федерації тощо [1, с. 61].

Продукт трудової діяльності спортивного менеджменту можна розглядати як фізкультурно-спортивні послуги, а саме організовані форми запять фізичними вправами та спортом, комплекси спортивних тренувань і фізкультурно-оздоровчих занять, спортивні видовища тощо. Тому, організацію ми можемо розглядати як основу визначення спортивного менеджменту.

Менеджмент в цілому має таку характерну властивість, що управлінську діяльність здійснює керівник, якого називають менеджером. Хто такий спортивний менеджер? Спортивний менеджер - це фахівець, який володіє мистецтвом управління, знаннями суміжних професій (економікою, менеджментом, маркетингом, комп'ютерними технологіями, фінансами, філософією, психологією, фізичною культурою і спортом, іноземними мовами тощо), які необхідні для здійснення керівництва в фізкультурно-спортивній організації.

Успішність менеджменту можна досягти вмінням спортивного менеджера застосовувати загальноприйняті принципи менеджменту, методи (адміністративні, економічні, соціально-психологічні), функції (планування, організації, мотивації та контролю) й технологію управління у своїй визначеній управлінській діяльності.

Тому спортивними менеджерами у різних країнах стають по різному. Вищі навчальні заклади Франції мають свою відмінність щодо британських тим, що здійснюють підготовку майбутніх менеджерів фізичного культури і спорту тільки на освітньо-кваліфікаційному рівні «магістр». Дві провідні з них (Школа менеджменту в м. Нант та Школа менеджменту та бізнесу у м. Марсель) готують магістрів видаючи перевагу для організацій спорту вищих досягнень (Specialised Master in International Sport & Event Management), а саме для професійних клубів, національних олімпійських комітетів, спортивних федерацій тощо. В цих двох школах запроваджена чотиримісячна практика у спортивних організаціях [2; 3].

Щодо Швейцарії, то цікавим є те, що менеджмент фізичного культури і спорту виокремився з готельного менеджменту. Тому фахівців з менеджменту фізичного культури і спорту готують навчальні заклади, головним спрямуванням діяльності яких є підготовка фахівців для готелів. Головним серед яких є Інститут готельного господарства у м. Гліоні.

У Швейцарії увага акцентується на практичному спрямуванні підготовки майбутніх менеджерів фізичного культури і спорту за освітньо-кваліфікаційним рівнем «бакалавр» (термін навчання – до 2-х років). Саме, Інститут у м. Гліоні проводить підготовку бакалаврів за двома вузькими спеціалізаціями – це “Спортивний маркетинг” і “Менеджмент спортивно-видовищних споруд”. Також здійснюють підготовку майбутніх менеджерів за спрощеними програмами (де отримують сертифікат) та післядипломна підготовка [4].

Щодо Німеччини, то вищі навчальні заклади, які визначає політику щодо підготовки майбутніх менеджерів фізичної культури і спорту є Інститут економіки спорту та спортивного менеджменту при Вищій школі спорту Німецького університету спорту у м. Кельні (Institut fuer Sportoekonomie und Sportmanagement). В Інституті здійснюють підготовлення майбутніх фахівців з менеджменту фізичного культури і спорту за двома освітньо-кваліфікаційними рівнями – «бакалавр» за спеціальністю “Менеджмент фізичного виховання і спорту та комунікації” (Sport management and sport communication) (навчання триває 4 роки), «магістр» (1 рік) – за спеціальностями “Менеджмент спортивного туризму та рекреації” (Sport tourism and recreation management) та “Менеджмент сфери реабілітації та здоров’я” (Rehabilitation and health management). Під час навчального процесу студенти мають можливість вивчати окремий курс і отримати внутрішній сертифікат за спеціалізацією “Спорт та менеджмент довкілля” (Sport and Environment Management). Важливим є те, що Інститут сприяє залученню студентів до науково-дослідних робіт з проблем менеджменту фізичного культури і спорту [5].

Проаналізувавши діяльність західноєвропейських ВПЗ ми пересвідчилися, що для підготовки майбутніх менеджерів фізичної культури і спорту, ними запроваджено багаторівневу систему освіти. Встановлено спектр навчальних дисциплін та спеціальних курсів, які гарантують формування системних знань, що включають як і загальну теорію менеджменту, так і прикладні аспекти менеджменту відповідно до специфіки фізкультурно-спортивних організацій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Золотов М.И., Кузин В.В. и др. Менеджмент и экономика физической культуры и спорта. 2-е издание. Москва : Академия, 2004 – 215 с.
2. Audencia French Business School // [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.audencia.com>.
3. School of Management and Business of Marseille // [Electronic resource]. – Access mode: www.euromed-management.com.
4. Glion Institute of Higher Education [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.glion.edu/sports-management-programmes.cfm>.
5. Institut fuer Sportoekonomie und Sportmanagement-Deutsche Sporthochschule Köln // [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.sportoekonomiedshs.de>.